

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 27. juli 2022
(OR. en)

10729/22

POLMAR 43
POLGEN 102
COMAR 42
ENV 676
ENER 340
MAR 137
MARE 54
PECHE 235
RELEX 897
SUSTDEV 118
TRANS 451

FØLGESKRIVELSE

---

fra: Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

til: Generalsekretariatet for Rådet

Komm. dok. nr.: JOIN(2022) 28 final

Vedr.: FÆLLES MEDDELELSE TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET Med kurs mod en bæredygtig blå planet — Fælles meddelelse om EU's internationale dagsorden for havforvaltning

---

Hermed følger til delegationerne dokument JOIN(2022) 28 final.

Bilag: JOIN(2022) 28 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

UNIONENS HØJTSTÅENDE
REPRÆSENTANT FOR
UDENRIGSANLIGGENDER
OG SIKKERHEDSPOLITIK

Bruxelles, den 24.6.2022
JOIN(2022) 28 final

**FÆLLES MEDDELELSE TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET
EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

**Med kurs mod en bæredygtig blå planet — Fælles meddelelse om EU's internationale
dagsorden for havforvaltning**

{SWD(2022) 174 final}

INDLEDNING

Havene er afgørende for livet på jorden og skaber uvurderlige fordele og tjenester for mennesker og for hele planeten. De spiller en afgørende rolle i klimareguleringen, leverer mere ilt end alle skove tilsammen og er afgørende for at løse presserende globale udfordringer såsom fødevareresikkerhed, energi og grøn omstilling. De er en del af kystsamfundenes sociale og kulturelle arv og er afgørende for den internationale handel, da over 80 % af den globale handel foregår ad søvejen, og omkring to tredjedele af verdens olie- og gasforsyning enten kommer fra havene eller transporteres ad søvejen. Ikke desto mindre overses havene stadig ofte. De anvendes til ulovlige formål såsom piratvirksomhed, terrorisme eller væbnede røverier til søs, menneskehandel, ulovlige stoffer og våbensmugling.

International havforvaltning bestræber sig på at løse de mange udfordringer, der opstår som følge af havenes multidimensionelle og integrerede rolle. I 2016 var **Den Europæiske Union** den **første førende økonomi** til at lancere en international havforvaltningsdagsorden¹ og forpligtede sig til sikre, rene, sunde og bæredygtigt forvaltede have. Selv om EU fortsat fastholder sit engagement, berettiger flere udviklinger siden da en ajourført dagsorden.

For det første er bekæmpelse af klimaændringer og miljøforringelse blandt **EU's vigtigste politiske prioriteter**. Havene er integreret i den **europæiske grønne pagt** og i visionen om et **stærkere Europa i verden** og er et globalt anliggende, der kræver en multilateral reaktion².

For det andet accelererer forværringen af havenes tilstand, idet uholdbare menneskelige aktiviteter og deres skadelige virkninger fortsat nedbryder havene, hvilket fører til gennemgribende ændringer med risiko for at nå et **vendepunkt**. Havenes krisetilstand afspejles i den **begrænsede opfyldelse af relevante globale forpligtelser**, navnlig Aichimålene under konventionen om den biologiske mangfoldighed (CBD) og FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og det tilhørende mål 14 for bæredygtig udvikling (SDG14 — Livet i havet).

For det tredje er havene blandt verdens vigtigste geopolitiske arenaer, hvilket fremgår af den seneste stigning i spændingerne i det østlige Middelhavsområde og Det Sydkinesiske Hav, hvor medlemsstaterne opfordrer til respekt for territorial integritet og navigationsrettigheder samt til en fredelig tvistbilæggelse. Ruslands militære aggression mod Ukraine påvirker den globale stabilitet og sikkerheden i Sortehavsregionen og giver anledning til bekymring over de maritime konsekvenser.

For det fjerde har havene vundet politisk fodfæste på globalt plan, og 2022 er et afgørende år for havene, idet der finder flere vigtige forhandlinger³ og havkonferencer⁴ sted. Havene har fået en mere fremtrædende plads i de internationale debatter om klima og biodiversitet. Krisen for søfarende, der blev forværret af covid-19-pandemien, fremhævede betydningen af den sociale dimension, dvs. anstændige arbejds- og levevilkår for søfarende⁵. Spørgsmålet om visse staters manglende overholdelse af internationalt vedtagne regler og

---

¹ JOIN(2016) 49 final.

² COM(2019) 640 final, JOIN(2021) 3 final.

³ Forhandlinger om en traktat om det åbne hav (havets biodiversitet i områder uden for national jurisdiktion), en global ramme for biodiversitet efter 2020 og et forbud mod skadelig fiskeristøtte i WTO, som blev indgået den 16. juni 2022.

⁴ "One Ocean"-topmødet (den 9.-11. februar 2022 i Brest), den 7. "Our Ocean"-konference (den 13.-14. april 2022 i Palau), FN's 2. havkonference (27. juni-1. juli 2022 i Lissabon).

⁵ [wcms_760649.pdf \(ilo.org\)](#).

standarder, som fører til illoyal konkurrence og forvrider de lige konkurrencevilkår til skade for EU's interessenter, har også fået international opmærksomhed. Åbne registre er et eksempel herpå.

Med den største kombinerede eksklusive økonomiske zone i verden og i betragtning af ovennævnte udvikling er det afgørende for EU og dets medlemsstater at bekræfte og ajourføre deres tilsagn om en forbedret havforvaltning.

*Trusler mod havet*⁶

- *Marine arter forsvinder dobbelt så hurtigt som dem, der befinder sig på land, på grund af opvarmning.*
- *34,2 % af verdens havfiskeri overfiskes.*
- *I løbet af de seneste fyrre år har Arktis mistet et isareal på ca. seks gange Tysklands størrelse.*
- *Mere end 99 % af koralrev vil gå tabt ved en opvarmning på 2 °C.*
- *Hvert år produceres der 300 mio. ton plastaffald. Men kun 9 % genanvendes.*
- *Den gennemsnitlige vandstand i havene vil fortsat stige med ca. 0,3 meter i 2050 og med 2 meter frem til 2100 i henhold til scenariet med meget høje drivhusgasemissioner — der indebærer risiko for tvangsfordrivelse af mennesker — op til 340 mio. mennesker i 2050 og 630 mio. mennesker frem til 2100.*

MÅLSÆTNINGER

På grundlag af den internationale havforvaltningsdagsorden fra 2016 og høringen af havinteressenter⁷ vil EU spille en endnu mere aktiv rolle i den internationale havforvaltning og i gennemførelsen af FN's 2030-dagsorden og dens mål 14 som følger:

- styrke den internationale havforvaltningsramme på **globalt, regionalt og bilateralt** plan
- gøre havenes **bæredygtighed** til en realitet senest i 2030 ved at anlægge en koordineret og komplementær tilgang til fælles udfordringer og kumulative virkninger
- gøre havene til et **sikkert og trygt** område i takt med, at konkurrencen i internationale farvande og udfordringerne for den regelbaserede multilaterale orden vokser
- opbygge international **viden om havene** med henblik på evidensbaseret beslutningstagning, så der kan gøres en indsats for at beskytte og forvalte havnet på en bæredygtig måde.

EU'S VIGTIGSTE PRIORITETER FOR INTERNATIONAL HAVFORVALTNING⁸

Standse og vende tabet af havets biodiversitet:

- *Indgå en ambitiøs FN-traktat om det åbne hav (biodiversitet uden for national jurisdiktion) så hurtigt som muligt*

⁶ Pinsky, M.L., Eikeset, A.M., McCauley, D.J. *et al.* Greater vulnerability to warming of marine versus terrestrial ectotherms. *Nature* 569, 108-111 (2019), FAO. 2020. The State of World Fisheries and Aquaculture 2020. Sustainability in action. Rom, IPCC AR6 WG1, [New elevation data triple estimates of global vulnerability to sea-level rise and coastal flooding | Nature Communications](#).

⁷ Gennem en [målrettet onlinehøring](#), en [indkaldelse af feedback](#) — se "Sammenfatning af høringsaktiviteter om ajourføring af den internationale havforvaltningsdagsorden", EU's internationale havforvaltningsforum.

⁸ Flere tiltag er anført i bilaget til denne fælles meddelelse.

- *Nå frem til en ambitiøs global biodiversitetsramme for perioden efter 2020 med 30 % af de beskyttede havområder inden 2030*
- *Udpege nye store beskyttede havområder i Det Antarktiske Ocean*

Beskytte havbunden:

- *Forbyde dybhavsminedrift, indtil de videnskabelige mangler er udbedret, der ikke opstår skadelige virkninger af minedrift, og havmiljøet beskyttes effektivt*
- *Om nødvendigt at regulere anvendelsen af fiskeredskaber, der er mest skadelige for biodiversiteten*

Sikre bæredygtigt fiskeri og akvakultur

- *Forfølge en nultolerancetilgang mod ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri)*
- *Bygge på den globale WTO-aftale om skadelig fiskeristøtte, som blev indgået i juni 2022, og presse på for en styrkelse af aftalen med de elementer, der endnu ikke er opnået enighed om*
- *Revidere EU's handelsnormer for fiskevarer og akvakulturprodukter*

Sikre overholdelse af internationale regler og standarder:

- *Fremme opfyldelsen af flagstaternes forpligtelser for dem, der fungerer som åbne registre*

Bekæmpe klimændringer for at sikre sunde have:

- *Opnå klimaneutralitet senest i 2050, herunder dekarbonisering af fiskeriet og andre maritime aktiviteter*
- *Bevare havenes blå kulstoffunktion*
- *Inden der gøres fremskridt med nye geotekniske applikationer til fjernelse af kuldioxid, skal der sikres et tilstrækkeligt videnskabeligt grundlag for at begrunde sådanne aktiviteter og en passende hensyntagen til de dermed forbundne risici og virkninger*

Bekæmpe havforurening:

- *Indgå en ambitiøs juridisk bindende global plastaftale inden 2024*

Opbygge viden om havene:

- *Tilskynde til at skabe en mellemstatslig grænseflade mellem videnskab og politik for bæredygtige have med henblik på at oprette et mellemstatsligt panel for bæredygtige have ("Intergovernmental Panel for Ocean Sustainability" — IPOS)*

Investere i havene:

- *Investere op til 1 mia. EUR i biodiversitet og klima i hav- og kystområder, herunder det åbne hav (2021-2027)*
- *Afsætte 350 mio. EUR om året til havforskning (Horisont Europa 2021-2027)*

EU's værktøjer til international havforvaltning

På den **globale scene** er EU anerkendt som fortalere for **koordinerede multilaterale løsninger på globale problemer** og som tilhænger af det **regelbaserede internationale system**. Havene kræver en kollektiv tilgang baseret på bestemmelserne i folkeretten og med FN's havretskonvention (UNCLOS) i centrum⁹. Gennem sin politiske og diplomatiske indflydelse, der bygger på opretholdelse af grundlæggende rettigheder og værdier samt fremme af bæredygtig udvikling i overensstemmelse med 2030-dagsordenen og dens mål for

⁹ Global havforvaltning er baseret på UNCLOS, som er den overordnede retlige ramme, inden for hvilken alle aktiviteter i havet skal udføres, og UNCLOS' to gennemførelsesaftaler, nemlig i) aftalen om gennemførelsen af kapitel XI i UNCLOS af 10. december 1982. og ii) FN-aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i UNCLOS af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande.

bæredygtig udvikling, fungerer EU som en ærlig mægler, brobygger og **drivkraft** i internationale **forhandlinger, fora og processer** og støtter dermed beslutninger og tiltag, der er afgørende for en bæredygtig havforvaltning.

I overensstemmelse med den europæiske grønne pagt, den fælles meddelelse om multilateralisme, EU's strategiske kompas og EU's politik for et fredeligt, bæredygtigt og velstående Arktis og EU-strategien for samarbejde i Indo-Stillehavsområdet¹⁰ søger EU at etablere **partnerskaber** og **alliancer** med tredjelande, multilaterale og regionale organisationer, herunder internationale normfastsættende organisationer, ved at udnytte sine finansielle og lovgivningsmæssige beføjelser og ikkestatslige aktører såsom NGO'er, økonomiske aktører, forskersamfund og civilsamfundet som helhed. Det sker ved hjælp af **regionale** og **bilaterale dialoger**, havrelateret udviklingssamarbejde¹¹, **specifikke opsøgende aktiviteter** og **foranstaltninger, koalitionsdannelse** om centrale prioriteter og (med-)værtskab for **globale arrangementer med flere interessenter** for yderligere at **mobilisere** og **fastholde momentum** for den globale indsats.

Gennem EU-strategien for maritim sikkerhed (EUMSS) og den reviderede handlingsplan¹², der er udarbejdet for at garantere sikkerheden til søs, tager EU fat på udfordringer, der påvirker havsikkerheden, såsom grænseoverskridende og organiseret kriminalitet, trusler mod den frie sejlads, trusler mod biodiversiteten, klimasikkerhedsudfordringer eller miljøforringelse som følge af ulovlig eller utilsigtet udtømming.

EU mener, at det at gå foran med et godt eksempel kan inspirere til fremskridt og bidrage til at skabe en fælles vision for udvikling af en bæredygtig tilgang til havforvaltning på verdensplan, og erkender, at **sandt lederskab begynder på hjemmefronten**. Dette afspejles navnlig i EU's fiskeripolitik, der er baseret på en reform af den fælles fiskeripolitik, samt foranstaltninger til bekæmpelse af ulovligt, ureguleret og urapporteret fiskeri (IUU-fiskeri), EU's tilgang til en bæredygtig blå økonomi, direktivet om maritim fysisk planlægning, havområderammer og makroregionale rammer, EU's miljøpolitik med særlig henvisning til EU's havstrategirammedirektiv, biodiversitetsstrategien for 2030, handlingsplanen for nulforurening og forslaget til en lov om genopretning af naturen, EU's klimapolitik, der navnlig er centreret om EU's klimalov, Fit for 55-pakken og tilpasningsstrategien, EU's lovgivning om sikkerhed i forbindelse med søtransport og foranstaltninger vedrørende data, observation og forskning, navnlig under Copernicuskomponenten i EU's rumprogram, finansieringsprogrammet for forskning og innovation "Horisont Europa 2021-2027" og den europæiske mission "Genopretning af vores oceaner og farvande inden 2030".¹³

1. STYRKELSE AF DEN INTERNATIONALE HAVFORVALTNINGSRAMME

Beskyttelse og bevarelse af havenes biodiversitet er nøgleprioriteter i EU's optræden udadtil i bestræbelserne på at nå frem til det fremtidige internationale juridisk bindende instrument under UNCLOS om **havets biodiversitet i områder uden for national jurisdiktion** (BBNJ) og den fremtidige globale biodiversitetsramme for perioden efter 2020,

---

¹⁰ JOIN(2021) 3 final, [strategic_compass_en3_web.pdf\(europa.eu\)](#), JOIN(2021) 27 final, JOIN(2021) 24 final.

¹¹ Gennem instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI). EU og dets medlemsstater er blandt de vigtigste donorer af havrelateret udviklingsbistand og frivillige bidragydere til internationale organisationer/processer: Fra 2014 til 2020 blev der afsat over 1 mia. EUR under EU's udviklingspolitik til fremme af havforvaltning i tredjelande.

¹² 11205/14.

¹³ Forordning 1380/2013, forordning 1005/2008, COM(2021) 240, direktiv 2014/89/EU, 2008/56/EF, COM(2020) 380, COM(2021) 400, forordning (EU) 2021/1119, COM(2021) 550, COM(2021) 82, forordning (EF) nr. 725/2004, direktiv 2005/65/EF.

herunder det foreslåede "**beskyttelsesmål på 30 % inden 2030**" under CBD. EU's ambition er at nå frem til en **internationalt bindende aftale** om BBNJ i 2022 og sikre, at den ratificeres og gennemføres effektivt. Ud over sit aktive engagement i forhandlingerne har EU gennem sin havdiplomatiske indsats ført an i oprettelsen af en højambitionskoalition om BBNJ¹⁴ for at fremme en ambitiøs, retfærdig og effektiv aftale. Desuden bidrager EU gennem sin diplomatiske indflydelse og sine opsøgende aktiviteter fortsat til at formidle en aftale om **udpegelse af nye beskyttede havområder i Det Antarktiske Ocean** som et vigtigt bidrag til beskyttelsesmålet på 30 % senest i 2030.

Med hensyn til **dybhavsminedrift** er der bred enighed i det videnskabelige samfund og blandt staterne¹⁵ om, at viden om dybhavsmiljø og virkningerne af minedrift ikke er tilstrækkelig omfattende til at muliggøre evidensbaseret beslutningstagning, der muliggør sikker udvinding¹⁶. EU vil fortsat slå til lyd for et forbud mod dybhavsminedrift, indtil disse videnskabelige mangler er behørigt afhjulpet og det kan påvises, at der ikke opstår skadelige virkninger af minedrift, og at der som krævet i UNCLOS er indført de nødvendige bestemmelser i reglerne om udnyttelse med henblik på en effektiv beskyttelse af havmiljøet. EU vil fortsat bidrage til forhandlingerne om reglerne for udnyttelse i Den Internationale Havbundsmyndighed (ISA) for at opnå en solid ramme for beskyttelse af havmiljøet, herunder standarder og retningslinjer for tærskelværdier og normative standarder. Sideløbende hermed støtter EU forskning, der skal forbedre kendskabet til dybhavsøkosystemer og til overvågnings- og kontrolteknologier.

EU opfordrer til og er rede til at støtte de højeste internationale standarder med hensyn til **gennemsigthed, god regeringsførelse og inddragelse af interessenter** i internationale organisationer såsom ISA og WTO.

Fiskeriet bør overholde principperne om langsigtet bevarelse og bæredygtig udnyttelse af levende havressourcer og havøkosystemer.

Ved at anlægge en nultolerancetilgang over for **ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri** (IUU-fiskeri) sigter EU mod at skabe lige vilkår for ærlige operatører og støtte overholdelsen af bevarelses- og forvaltningsregler, der sigter mod bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne. Gennem sine dialoger om IUU-fiskeri med lande uden for EU baseret på IUU-forordningen sikrer EU yderligere, at landene overholder deres internationale forpligtelser.

Partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri udgør en solid ramme for bilateralt samarbejde med udvalgte partnerlande uden for EU og bidrager til at styrke hav-, søfarts- og fiskeripolitikker, herunder miljømæssige, sociale og handelsmæssige aspekter.

Ved WTO's 12. ministerkonference spillede EU en ledende rolle i at sikre en aftale om at forbyde skadelig fiskeristøtte i overensstemmelse med FN's mål for bæredygtig udvikling nr. 14.6. EU går pressede især på for en anerkendelse af forbindelsen mellem bæredygtig fiskeriforvaltning og muligheden for at yde støtte til fiskeri, når det drejer sig om overfiskede bestande, et absolut forbud mod støtte, der bidrager til IUU-fiskeri, specifikke bestemmelser

---

¹⁴ [Protecting the ocean, time for action \(europa.eu\).](https://european-council.europa.eu/media/en/press-areas/infographic/asset/detail/12345)

¹⁵ [https://www.iucncongress2020.org/motion/069.](https://www.iucncongress2020.org/motion/069)

¹⁶ [Det Verdensøkonomiske Forum, Decision-Making on Deep-Sea Mineral Stewardship: A Supply Chain Perspective, WHITE PAPER, APRIL 2022, D. Amon et al., 2022. Assessment of scientific gaps related to the effective environmental management of deep-seabed mining, 138 Marine Policy ; Miller et al., 2018. An Overview of Seabed Mining Including the Current State of Development, Environmental Impacts, and Knowledge Gaps.](#)

for det åbne hav, som ikke forvaltes af en regional fiskeriforvaltningsorganisation (RFFO) og strenge krav om gennemsigtighed. I overensstemmelse med FN's mål for bæredygtig udvikling nr. 14.6 vil EU fortsætte med at spille en ledende rolle ved de fortsatte forhandlinger om yderligere WTO-regler om støtte, som bidrager til overkapacitet og overfiskeri.

EU er den mest fremtrædende aktør i **regionale fiskeriforvaltningsorganisationer** (RFFO'er) og fiskeriorganisationer i hele verden. Her fremmer EU fiskebestandenes bæredygtighed, fremmer gennemsigtig beslutningstagning baseret på solid videnskabelig rådgivning og styrker den videnskabelige forskning og overholdelsen af reglerne.

Bevarelse og bæredygtig udnyttelse af arktiske marine levende ressourcer, herunder fiskebestande, er også afgørende. EU er som part i aftalen om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav forpligtet til at gennemføre den fuldt ud¹⁷.

I henhold til sin biodiversitetsstrategi for 2030 arbejder EU på en "handlingsplan" for at bevare fiskeressourcerne og beskytte de marine økosystemer og foranstaltninger til at begrænse fiskeriets indvirkning, herunder på havbunden, og bidrage til miljømålene.

Havmiljøbeskyttelse koordineres regionalt gennem EU's engagement i de regionale havkonventioner, navnlig gennem de stærke forbindelser til EU's egen gennemførelse af havstrategirammedirektivet, hvorved det sikres, at både EU's medlemsstater og tredjelande forfølger efter en ensartet ambition om beskyttelse af havene og oceanerne.

EU har tætte forbindelser med flere partnere såsom det langsigtede partnerskab med staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet, som det søger at styrke gennem partnerskabsaftalen med Organisationen af Stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (OACPS), der skal afløse Cotonouaftalen. Sammen med EU's partnerskabs- og samarbejdsaftaler og handelsaftaler med mange af dets tredjepartnere vil det danne grundlag for et stærkere politisk og strategisk engagement baseret på fælles værdier og mål.

EU-ledet samarbejde om havene

Ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri)

- *Kommissionen samarbejder regelmæssigt med 93 tredjelande inden for rammerne af det administrative samarbejde om gennemførelsen af den fangsttestordning, der er fastsat i IUU-forordningen.*
- *Siden 2010 er 27 tredjelande blevet underrettet om muligheden for at blive identificeret som ikke-samarbejdende lande i bekæmpelsen af IUU-fiskeri.*
- *17 lande har gennemført de nødvendige foranstaltninger med succes, og deres underretning er trukket tilbage.*
- *EU er part i FAO's aftale om havnestatsforanstaltninger (PSMA), den første bindende internationale aftale om bekæmpelse af IUU-fiskeri.*

Partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri

- *EU har i øjeblikket 13 gældende protokoller om partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri med tredjelande*
  - *9 aftaler om tunfiskeri: Kap Verde, Elfenbenskysten, Sao Tomé e Príncipe, Gabon, Cookøerne, Seychellerne, Mauritius, Senegal og Gambia (med en kulmulekomponent for de to sidstnævnte)*

¹⁷ Rådets afgørelse (EU) 2019/407.

- 4 blandede aftaler: Grønland, Marokko, Mauretanien og Guinea-Bissau.

Regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er)

- RFFO'er er de internationale organisationer, der regulerer regionalt fiskeri på åbent hav.
- EU er den største part i RFFO'er på verdensplan og deltager i 5 tun-RFFO'er og 13 RFFO'er for andre arter end tun.
- EU og dets medlemsstater har forelagt to forslag til fiskeripartnerskabsaftaler for Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis (CCAMLR), et i det østlige Antarktis (siden 2012) og et andet i Weddellhavet (siden 2016). Når disse beskyttede havområder er godkendt, vil de beskytte et område på 3,207 mio. kvadratkilometer. De vil yde et væsentligt bidrag til bekæmpelsen af klimaændringer og beskyttelsen af den marine biodiversitet i Antarktis.

Regionale havkonventioner

- De regionale havkonventioner og -handlingsplaner udgør mellemstatslige rammer for håndtering af forringelsen af havene på regionalt plan.
- EU er kontraherende part i tre regionale havkonventioner, der dækker EU's havområder:
  - Helsingforskonventionen — Helcom (Østersøen)
  - Osparkonventionen — OSPAR (det nordøstlige Atlanterhav)
  - Barcelonakonventionen — UNEP-MAP (Middelhavet).

Andre værktøjer:

- EU har flere dialoger og partnerskaber på højt plan med vigtige partnere ud over de to havpartnerskaber med Canada og Kina.
- EU sikrer samarbejde gennem sine finansielle instrumenter, herunder:
  - Instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI) — et globalt Europa
  - Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF).

2. BÆREDYGTIG UDVIKLING AF HAVENE INDEN 2030

2.1 Havet og klimaændringer

Havet og klimaændringerne er tæt forbundne: Havet og dets økosystemer er afgørende for reguleringen af klimaet og påvirkes samtidig i høj grad af klimaændringerne. Hav- og klimainsatsen skal derfor gå hånd i hånd. Et positivt skridt i denne retning er UNFCCC-beslutningen, der blev truffet på COP26, om at afholde en årlig dialog om havene og klimaændringer for at styrke modvirkningen af og tilpasningen til klimaændringer i havene¹⁸.

FN's Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC)¹⁹ advarede om sin bekymring over klimaændringernes indvirkning på havene²⁰. Det understregede behovet for at reducere

¹⁸ [Glasgow-klimapagten](#) anerkender havene under UNFCCC (De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer) med en opfordring til alle arbejdsområder og oprettede organer med henblik på at overveje at integrere og styrke havbaserede tiltag.

¹⁹ Særberetning om havet og kryosfæren i et klima under forandring suppleret med IPCC's 6. vurderingsrapport, der forventes offentliggjort i 2022.

²⁰ Absorptionen af kuldioxid (25 % af menneskeskabte CO₂-emissioner) og ekstra varme (90 % af verdens ekstra varme som følge af drivhusgaseffekten) forårsager forsurening og opvarmning af havene, hvilket fører til stigende vandstand i havene, ekstreme vejrforhold, korallblegning, stratificering, afiltning, døde zoner og ændringer i den biologiske produktivitet og i fordelingen af arter og levesteder.

drivhusgasemissionerne kraftigt og træffe vedvarende og robuste tilpasningsforanstaltninger. Det er vigtigt at kombinere indsatsen på alle områder, hav og land, samtidig med at der anlægges en koordineret tilgang til håndtering af indbyrdes forbundne spørgsmål om klimaændringer, tab af biodiversitet og forurening.

EU har forankret **klimaneutralitet senest i 2050** i sin lovgivning i overensstemmelse med Parisaftalen og er fast besluttet på at reducere sine drivhusgasemissioner fra maritime aktiviteter og gøre fortsatte fremskridt med hensyn til klimatilpasning. Kommissionen foreslog en række foranstaltninger for at sikre, at EU's søtransport bidrager til at nå dette mål. Dette omfatter en ny standard for drivhusgasintensiteten af den energi, der anvendes om bord på skibe (FuelEU Maritime), udvidelse af EU's emissionshandelssystem (ETS) til søtransport og en revision af eksisterende direktiver om energibeskatning, infrastruktur for alternative brændstoffer og vedvarende energi.

Globalt er der indført en lovramme for nye skibes energieffektivitet, og der træder energieffektivitetsforanstaltninger for eksisterende skibe i kraft i november 2022. Der arbejdes også på at udarbejde sikkerhedsretningslinjer for skibe, der anvender alternative brændstoffer, og det næste sæt konkrete ("midtvejs-") foranstaltninger. EU har over for IMO foreslået principper for en global CO₂-prissætning og slår til lyd for, at dette kombineres med en standard for drivhusgas på globalt plan. IMO har også iværksat en revision af sin indledende strategi for reduktion af drivhusgasemissioner fra skibe med henblik på at styrke sit ambitionsniveau.

På samme måde vil EU fortsat gøre en indsats for at **dekarbonisere fiskerisektoren** for også at mindske afhængigheden af fossile brændstoffer (primært diesel)²¹, herunder ved at undersøge afbødende foranstaltninger og fiskeristrategier og -redskaber, der reducerer emissionerne²² og forbedrer energieffektiviteten. EU analyserer ligeledes videnskabelige og teknologiske fremskridt, navnlig fra EU's rammeprogrammer for forskning, med henblik på senest i begyndelsen af 2023 i tæt samarbejde med alle interessenter at udarbejde en handlingsplan med rådgivning og bedste praksis for, hvordan et fiskerfartøj kan ændres, så det bliver mere energieffektivt og reducerer sine drivhusgasemissioner. Denne analyse vil også omfatte akvakultur.

EU mener, at **offshorevind- og havenergi** er en del af løsningen for at nå målet om at blive klimaneutral senest i 2050 i overensstemmelse med EU-strategien for vedvarende offshoreenergi²³. EU har enestående erfaringer med at udvikle vedvarende offshoreenergi og er fast besluttet på at støtte dens udvikling i hele verden, som det hidtil har været tilfældet²⁴.

Naturbaserede løsninger²⁵ kan også bidrage til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer ved at øge udbredelsen og lagringen af kulstof, mindske risiciene ved kysterne og skabe flere andre fordele såsom bedre vandkvalitet og øget modstandsdygtighed i økosystemer og lokalsamfund.

Sammenhængen mellem klimaændringer, forebyggelse af forringelse af økosystemer og

²¹ Dette er blevet endnu mere presserende som følge af Ruslands militære aggression mod Ukraine og de kriseforanstaltninger, der er indført for at støtte EU's fiskerflåde, se [Fiskeri: anden pakke af kriseforanstaltninger \(europa.eu\)](#).

²² EU vil f.eks. undersøge visse fangstmetoder, som vides at forstyrre kulstofpuljerne i sedimenterne.

²³ COM(2020) 741.

²⁴ F.eks. med USA, Indien, Japan, Vietnam og Sydafrika.

²⁵ UNEP/EA.5/Res.5.

tab af biodiversitet

- *Alle emissionsscenarier i det 21. århundrede viser et fald i den globale biomasse af marine dyregrupper og fiskeriets fangstpotentiale og et skift i artssammensætningen.*
- *Dette vil udgøre en udfordring for den internationale og nationale hav- og fiskeriforvaltning. Flytning af fordelingen af fiskebestande mellem forvaltningsjurisdiktioner kan destabilisere eksisterende internationale fiskeriaftaler og øge risikoen for internationale konflikter.*
- *Efterspørgslen efter grænseoverskridende fiskeriforvaltning kan stige med særlig fokus på tilpasning og robusthed af fiskeressourcerne.*
- *For at styrke forsigtighedstilgangene vil EU fortsætte med at genopbygge overfisket eller nedfisket fiskeri og anvende fiskeriforvaltningsstrategier.²⁶*

Forståelse af økosystemets vendepunkter

- *Det er nødvendigt at forbedre kvantificeringen af kulstoflagring og -strømme i marine økosystemer og forståelsen af de klimadrevne vendepunkter for økosystemer.*
- *Omkostningerne og fordelene ved reaktionerne på stigningen i havvandstanden skal også kvantificeres bedre. Stigningen i havvandstanden kan også påvirke de basislinjer, som forskellige maritime rettigheder er baseret på, i overensstemmelse med UNCLOS.*

Der er stigende interesse for havbaserede aktiviteter til CO₂-fjernelse. London-konventionens protokol tillader og regulerer opsamling og binding af kulstof i geologiske formationer under havet, og den forbyder gødning af havene undtagen til forskningsformål²⁷.

EU er part i CBD, som opfordrer til at sikre, at ingen klimarelaterede geotekniske aktiviteter, der kan påvirke biodiversiteten, finder sted, før der er et tilstrækkeligt videnskabeligt grundlag for at begrunde sådanne aktiviteter og behørig hensyntagen til de dermed forbundne risici for miljøet og biodiversiteten og de dermed forbundne sociale, økonomiske og kulturelle virkninger²⁸.

2.2 Bekæmpelse af havforurening

EU er fast besluttet på at standse havforurening af enhver art, navnlig fra landbaserede kilder. Plastforureningen af havene er tidoblet siden 1980 og kræver en global indsats. Siden vedtagelsen af plaststrategien (2018) har EU været en drivkraft i bekæmpelsen af plastforurening internationalt gennem sine diplomatiske bestræbelser samt inden for Unionen. EU er aktivt engageret i de globale forhandlinger om en ambitiøs juridisk bindende global plastaftale senest i 2024 som aftalt på UNEA5. EU er også fast besluttet på drastisk at reducere landbaseret forurening med næringsstoffer og kemiske pesticider, bl.a. fra landbruget, og at tage afgørende skridt som skitseret i EU's handlingsplan for nulforurening. Barcelona-konventionens skelsættende beslutning om at forelægge IMO et forslag om at udpege Middelhavet som et emissionskontrolområde for svovloxider vil reducere forureningen fra skibe radikalt.

Risikoen for forurening som følge af dumpet ammunition i havene skal imødegås i samarbejde med tredjelande og internationale organisationer. Det forventes, at der i de næste 5-10 år vil ske en stigning i udslip af giftige stoffer fra ammunition, der blev dumpet under 1. og 2. verdenskrig, hvilket vil true havmiljøet og sikkerheden for fiskere og andre søfolk.

²⁶ IPCC, 2019: IPCC's særrapport om havene og kryosfæren i et klima i forandring.

²⁷ [Konvention om forebyggelse af havforurening forårsaget af dumpning af affald og andre stoffer \(imo.org\)](#).

²⁸ CBD-afgørelse X/33 [UNEP/CBD/COP/DEC/X/33](#).

2.3 Fremme af opfyldelsen af flagstaternes forpligtelser for dem, der fungerer som åbne registre

EU optrapper sine bestræbelser på at løse problemer med flagstater, der fungerer som "åbne registre", som nogle fartøjsoperatører har valgt for at drage fordel af visse staters svage overholdelse af internationale forpligtelser eller kontrol med fartøjer (fiskeri og søtransport), der er registreret under deres flag.

Udfordringen med de "åbne registre" og flagstaternes ansvar

- *For fiskeriet er visse flagstaters manglende tilstrækkelige kontrol med deres fiskerfartøjer en af de vigtigste faktorer, der bidrager til IUU-fiskeri, og EU er nødt til at sikre, at alle flagstater overholder deres internationale forpligtelser til at bekæmpe IUU-fiskeri.*
- *Et bevidst svagt statsligt tilsyn fra disse flagstaters side kombineret med, at disse stater ofte har ringe reguleringskapacitet, er tungtvejende grunde til, at selskaber registrerer sig uden for deres hjemland.*
- *Nogle åbne registre, der er kendt for deres mangelfulde gennemførelse af søfartslovgivningen, anvendes ofte af nogle skibsejere til at unddrage sig deres forpligtelser til bæredygtig og sikker ophugning af skibe, når de er udtjent. Ændring af flag før ophugning er en almindelig praksis, der i alvorlig grad hæmmer effektiviteten af den relevante EU-lovgivning vedrørende ophugning af udtjente skibe²⁹.*

I den forbindelse er det afgørende, at EU fortsætter med at fremme gennemsigtighed med hensyn til reelt ejerskab af selskabsstrukturer, hvor fartøjer er registreret i og uden for EU, for at være i stand til at identificere dem, der er ansvarlige for eventuelle ulovlige aktiviteter eller mangelfuld gennemførelse af internationale og andre forpligtelser inden for maritime områder, fiskeri, miljø, beskatning, arbejdsvilkår og arbejdstagerrettigheder, og træffe de nødvendige foranstaltninger.

Det er også relevant i forbindelse med bekæmpelsen af havforurening, at skibsejere, der bevidst forurener, hurtigt og effektivt kan identificeres. Uanset EU's regler om forebyggelse af forurening fra skibe, for aflevering af affald fra skibe og øgede overvågnings- og håndhævelsesbestræbelser³⁰ forekommer ulovlig udtømmning af olie og andre forurenende stoffer stadig regelmæssigt i europæiske farvande, og sporingen og dermed antallet af retsforfølgninger er fortsat lavt. Der er konstateret vanskeligheder i forbindelse med håndhævelsen af reglerne i tilknytning til grænseoverskridende søtransport med forskelle i sanktionstyper og -niveauer mellem EU's medlemsstater.

2.4 Omstilling til en global bæredygtig blå økonomi

Den blå økonomi³¹ forventes at vokse i de kommende år³². I overensstemmelse med sin tilgang til den blå økonomi vil EU søge at fremme økonomisk vækst, forbedre eksistensgrundlaget og samtidig sikre en bæredygtig udnyttelse af havets ressourcer og kystsamfundenes velfærd.

²⁹ Forordning (EU) nr. 1257/2013.

³⁰ Direktiv 2005/35/EF, direktiv (EU) 2019/883 <https://portal.emsa.europa.eu/web/csn>

³¹ "Blå økonomi": udnyttelse af havene og deres ressourcer på en bæredygtig måde og med en sammenhængende vision, der holder den kumulative indvirkning på de marine økosystemer under kontrol og sikrer behørig høring af alle interessenter.

³² De etablerede sektorer i den blå økonomi skaber 4,5 mio. direkte arbejdspladser og en omsætning på ca. 650 mia. EUR. [EU's rapport om den blå økonomi 2020 — EU's Publikationskontor \(europa.eu\)](#).

Desuden yder fisk og skaldyr et vigtigt bidrag til fødevarer- og ernæringsikkerheden. Som verdens største importmarked for fisk og skaldyr bestræber EU sig på at sikre, at det kun er produkter, der stammer fra bæredygtige kilder og er produceret på en bæredygtig måde, der kan komme ind på markedet. Effektiv forvaltning af fiskeri og bæredygtig akvakultur er en forudsætning for en positiv omstilling af fødevarer-systemet.

Derfor stræber EU med sin IUU-forordning efter at sikre, at ingen ulovligt fangede fiskevarer ender på EU-markedet. EU vil fortsat styrke sin politik ved at udvikle passende IT-værktøjer inden for denne ramme, herunder en digitaliseret fangsttasteringsordning.

I overensstemmelse med jord til bord-strategien³³ vil Kommissionen fremsætte et lovgivningsforslag om en ramme for bæredygtige fødevarer-systemer med henblik på at integrere bæredygtighed i alle fødevarer-relaterede politikker og styrke modstandsdygtigheden i fødevarer-systemerne, herunder fiskeri- og akvakulturprodukter. Den vil overveje passende krav om bæredygtighed i forbindelse med import af fødevarer i overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser, navnlig i WTO. Rammen vil også omfatte regler om levering af oplysninger om fødevarerers bæredygtighed (bæredygtighedsmærkning).

En bæredygtig blå økonomi skal understøttes af bæredygtig finansiering. EU øger investeringerne i havnes sundhed og i omstillingen til en bæredygtig blå økonomi. EU's "BlueInvest"-investeringsplatform kanaliserer finansiering til en bæredygtig blå økonomi i og uden for EU.

EU's klassificeringsforordning for bæredygtige aktiviteter³⁴ definerer bæredygtig finansiering og investering ved at udarbejde en liste over miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. Den fastsætter også kriterierne om "ikke at gøre væsentlig skade" for økonomiske aktiviteter. Klassificeringssystemet vil bidrage til at flytte investeringer til bæredygtig anvendelse og til beskyttelse af havressourcer, og det vil vejlede virksomhederne ved at sikre, at deres aktiviteter er i overensstemmelse med dette mål.

2.5 Integreret havforvaltning via beskyttede havområder og maritim fysisk planlægning

Den støt stigende efterspørgsel efter udnyttelse af havene kræver en integreret planlægning af det maritime rum, som tager behørigt hensyn til alle maritime sektors interesser og deres indvirkning på havmiljøet og deres bidrag til klimaændringer og tab af biodiversitet. Ved at bygge på en økosystembaseret tilgang kan maritim fysisk planlægning støtte opfyldelsen af bevarelses- og genopretningsmål og bidrage til en bæredygtig blå økonomi. EU har opnået betydelig erfaring på dette område og arbejder sammen med IOC-UNESCO om at fremme det internationalt gennem det globale initiativ vedrørende maritim fysisk planlægning³⁵. Anvendelse af maritim fysisk planlægning fremmer grænseoverskridende samarbejde og bidrager til at minimere geografiske konflikter og håndtere kumulative virkninger på verdensplan.

EU fremmer et repræsentativt, økologisk sammenhængende netværk af velforvaltede beskyttede havområder og andre effektive bevarelsesforanstaltninger med det formål, at disse områder skal dække 30 % af havområderne senest i 2030. Disse er velkendte redskaber til at genoprette biodiversiteten og bevare bestande, opnå naturlig kulstofbinding og støtte bæredygtig praksis.

---

³³ KOM(2020) 381 endelig.

³⁴ Forordning (EU) 2020/852.

³⁵ <https://www.mspglobal2030.org/unesco-and-european-commission-launch-new-flagship-guide-on-msp/>.

3. SIKRING AF SIKKERHEDEN TIL SØS

3.1 Sikkerhed til søs

EU som leverandør af maritim sikkerhed

- **Maritim sikkerhed er en forudsætning for en bæredygtig blå økonomi samt fred og stabilitet generelt.** Maritim sikkerhed beskytter lovlige aktiviteter mod faktiske eller potentielle trusler i forbindelse med fjendtlige, ulovlige og farlige operationer til søs. Den muliggør en uhindret samhandel ad søvejen. Den udgør en integreret del af en samlet tilgang til havforvaltning.
- Konkurrencen i internationale farvande og udfordringerne for den regelbaserede multilaterale orden vokser.
- EU er som en anerkendt aktør inden for maritim sikkerhed på internationalt plan stærkt imod enhver ensidig handling, der bringer fred, sikkerhed og stabilitet til søs i fare, og som er i strid med folkeretten.
- I overensstemmelse med UNCLOS er EU engageret i retsstatsprincippet og i at sikre fred og sikkerhed til søs gennem multilateralisme, regelbaserede regionale maritime sikkerhedsarkitekturer samt ved at samarbejde med sine samarbejdspartnere.

I overensstemmelse med sin strategi for maritim sikkerhed fortsætter EU med at styrke sin rolle som garant for maritim sikkerhed inden for og uden for sine grænser. I den forbindelse anvender EU en tværsektoriel tilgang til den skiftende karakter af maritime sikkerhedsudfordringer og -trusler, herunder cyberangreb og hybride angreb, de voksende virkninger af klimaændringer, miljøforringelse og de risici, de udgør for stabiliteten og sikkerheden. EU vil være særlig opmærksom på behovene i regionerne i den yderste periferi, som er særligt udsatte for disse trusler.

Det strategiske kompas bekræfter også, at EU er fast besluttet på at investere i maritim sikkerhed og i sin globale tilstedeværelse for at sikre uhindret adgang til kommunikationsvejene til søs og opretholde den internationale havret. Det beskriver EU's hensigt om at gøre fuld brug af sin politik for maritime partnerskaber, f.eks. gennem havneanløb, fælles øvelser og kapacitetsopbygning.

EU vil fortsat arbejde sammen med sine regionale partnere inden for maritim sikkerhed for at tackle den øgede tilstedeværelse af både globale og regionale aktører, hvoraf nogle ikke tøver med at anvende irregulære styrker i områder med ustabilitet, hvilket underminerer den internationale indsats for fred og stabilitet, destabiliserer lande og deres økonomier samt medvirker til krænkelser af menneskerettighederne.

EU vil fortsat nøje overvåge udviklingen og reagere hurtigt på enhver trussel mod den maritime sikkerhed i samarbejde med sine partnere såsom NATO. På grundlag af sine erfaringer med bekæmpelse af grænseoverskridende kriminelle aktiviteter til søs, såsom pirateri i det vestlige Indiske Ocean og smugling og menneskehandel i Middelhavet, vil EU fortsætte sit arbejde med at bidrage til at opretholde åben og sikker adgang til det åbne hav. Med henblik herpå har EU besluttet at forlænge gennemførelsen af den koordinerede maritime tilstedeværelse i Guineabugten med yderligere to år og at iværksætte en ny gennemførelse af koordineret maritim tilstedeværelse i det nordvestlige Indiske Ocean. EU vil også overveje at anvende konceptet om koordineret maritim tilstedeværelse i andre potentielle maritime interesseområder. Desuden vil EU fortsat bidrage til at opbygge tredjelandes kapacitet til at overvåge deres maritime område og sikre maritim sikkerhed og retshåndhævelseskapacitet.

3.2 Sikkerhed til søs og fremme af anstændige arbejdsvilkår i hele verden

Fiskeri- og søfartssektoren er kendetegnet ved udfordrende, farlige og højrisikable arbejdsvilkår, som er blevet forværret af covid-19-pandemien. Antallet af dødsfald og kvæstelser er fortsat uacceptabelt højt. Vandrende arbejdstagere er særligt sårbare over for usikre forhold, misbrug og ulige behandling.

Gennem den internationale havforvaltningsdagsorden og den fælles fiskeripolitik fremmer EU anstændigt arbejde i fiskerier i overensstemmelse med målene for Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) og FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation og i samarbejde med partnerlande. EU vil fortsat fremme ratificeringen og den effektive gennemførelse af ILO's konvention nr. 188 om arbejdsforhold i fiskerisektoren og andre relevante internationale standarder³⁶, navnlig dem, der er fastsat i ILO-konventionerne³⁷. Med henblik herpå vil EU anvende partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri, navnlig via gennemførelse af et sammenhængende sæt bestemmelser om social forvaltning, og RFFO'erne, hvor det er relevant. I bilaterale dialoger og i regionale og internationale fora vil EU behandle tvangsarbejde og andre former for arbejde, der krænker menneskerettighederne på fiskeriområdet, herunder når det opdages i forbindelse med bekæmpelsen af IUU-fiskeri. Meddelelsen om anstændigt arbejde på verdensplan³⁸ styrker EU's strategi for fremme af anstændigt arbejde på globalt plan og identificerer centrale instrumenter via EU's politikker.

EU og dets medlemsstater er også i front med hensyn til at forbedre lovgivningen om søfartssikkerhed og fremme kvalitetsstandarder på globalt plan i IMO og også på EU-plan. Målet er at fjerne skibe, der ikke lever op til standarderne, øge beskyttelsen af passagerer og besætninger, mindske risikoen for miljøforurening, operationel eller utilsigtet (f.eks. olieudslip, tab af containere) og sikre, at operatører, der følger god praksis, ikke stilles kommercielt ringere end dem, der er villige til at tage genveje med hensyn til skibes sikkerhed. Kommissionen og medlemsstaterne kan benytte sig af teknisk og videnskabelig bistand fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed.

Transportsystemets sikkerhed er altafgørende, og EU er fortsat førende på verdensplan på dette område. EU-lovgivningen om flagstatens ansvar, havnestatskontrol og undersøgelse af ulykker bidrager til sikker og effektiv søtransport. Det er afgørende, at der fortsat gøres en indsats sammen med internationale, nationale og lokale myndigheder, interessenter og borgere.

4. OPBYGNING AF VIDEN OM HAVENE

Havforskning, observation, miljøovervågning og forudsigelse er afgørende for en **evidensbaseret indsats for at beskytte og forvalte havene på en bæredygtig måde**. Der er

---

³⁶ Eksisterende internationale standarder for arbejdsvilkår og arbejdstagerrettigheder bør fremmes og gennemføres effektivt for at garantere sikkerheden til søs for alle. Fremme af en bredere ratifikation og effektiv gennemførelse af Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO's) konvention om søfarendes arbejdsforhold af 2006, som ændret (MLC, 2006), er af afgørende betydning. Gennem sin fælles fiskeripolitik og dens eksterne dimension fremmer EU anstændigt arbejde i fiskeriet i overensstemmelse med målene for ILO, Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) og FAO og i samarbejde med partnerlande.

³⁷ Herunder IMO-konventionen om standarder for uddannelse, certificering og vagthold for mandskab på fiskefartøjer (STCW-F).

³⁸ KOM(2022) 66 endelig.

stadig **for mange huller i vores viden om havene**. Tiltag og løsninger på krisen i havenes tilstand og udvikling af en bæredygtig blå økonomi afhænger af vores viden, forståelse og evne til at innovere.

EU er engageret i FN's tiår for havforskning for bæredygtig udvikling 2021-2030. Den europæiske forsknings- og innovationspolitik bidrager til, fremmer og fremskynder EU's transformative dagsorden for den grønne pagt.

Horisont Europa: EU's vigtigste finansieringsprogram for forskning og innovation (2021-2027)

- *Horisont Europa yder ca. 350 mio. EUR om året til finansiering af havrelaterede og maritime spørgsmål. Programmet støtter opbygning af viden om havene og stimulerer nye idéer og initiativer til at tackle udfordringerne i havene.*
- *Horisont Europa afsætter yderligere 110 mio. EUR om året til den europæiske mission "Genopretning af vores oceaner og farvande inden 2030" for perioden 2021-2023. Formålet med missionen er at demonstrere praktiske løsninger til rensning af vand, genopretning af forringede økosystemer og omstilling af den blå økonomi til klimaneutralitet.*

EU er en model for god praksis med hensyn til **udveksling af havdata og havobservationer**. EU-landenes forpligtelse til at dele havdata og samarbejde på EU-plan og regionalt plan for at forbedre dataindsamlingen og -overvågningen er veletableret i havstrategirammedirektivet og kan suppleres af et havobservationsinitiativ med henblik på at strukturere og harmonisere indsamlingen af havdata i Europa. Oplysninger og data om tilstanden af Europas have stilles til rådighed i WISE-havinformationssystemet for Europa³⁹ og på EMODnet. Copernicus-havtjenesten⁴⁰ leverer gratis og åbne havdata og tidstro havovervågning, prognoser og, sammen med Copernicus-Klimaændringstjenesten⁴¹, tjenester til overvågning og forudsigelse af havenes klima, både for EU's havområder og for verdenshavene. EU er en stærk partner i initiativet om havenes fremtid under G7 og GEO Blue Planet-initiativet, der skal give offentligheden oplysninger om havene og kysterne. Digitalisering og avancerede værktøjer kan optimere og støtte bæredygtigheden af operationer til søs.

EU's forskningsprogrammer vil støtte indsamlingen af dokumentation, der anvendes af globale videnskabelige organer, herunder de uafhængige videnskabelige paneler, Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) og Den Mellemsstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES), som yder målrettet støtte til beslutningstagning. **En ny eller forbedret eksisterende international tovejs-grænseflade mellem videnskab og politiske eksperter** kunne skabe merværdi ved at fremme havets sundhed og bæredygtighed, vurdere viden og støtte den politiske beslutningstagning.

EU gør en indsats for at fremme **viden om havene** og vil fortsat støtte borgernes engagement med henblik på at støtte ændringer i opfattelser, værdier, holdninger og personlig adfærd, der fremmer bæredygtig praksis. EU har også indledt et samarbejde med UNESCO's mellemstatslige oceanografiske kommission for at styrke arbejdet med at fremme viden om havene.

³⁹ [WISE Marine — Marine Informationssystem for Europa \(europa.eu\)](https://www.wise-marine.eu/)

⁴⁰ <https://www.copernicus.eu/en/copernicus-services/marine>

⁴¹ <https://www.copernicus.eu/en/copernicus-services/climate-change>

Videnskabeligt diplomati styrker den gensidige forståelse og fælles visioner og tiltag. EU rækker ud til lande og organisationer uden for EU med sine forskningspartnerskaber, projekter og finansiering under Horisont Europa og instrumentet for et globalt Europa. Regionale havorganisationer er vigtige drivkræfter for regional viden om havene og gensidig forståelse af havmiljøets tilstand.

KONKLUSION

Med denne fælles meddelelse opfordres EU og dets medlemsstater til at øge engagementet for at sikre rene, sunde, produktive og modstandsdygtige have, der anvendes bæredygtigt under sikre og retfærdige arbejdsvilkår, samtidig med at stabiliteten og sikkerheden til søs sikres. Den fælles meddelelse bygger ikke kun på EU's og medlemsstaternes internationale roller som pålidelige partnere og stærke fortalere for bæredygtighed, men også på deres rolle som foregangsmænd og ansvarlige aktører med en ambition om at hæve de internationale standarder på tværs af hele spektret på en inklusiv måde sammen med internationale partnere gennem alle samarbejdskanaler, der handler i fællesskab for at nå fælles mål.

Kommissionen og den højtstående repræsentant vil samarbejde med Europa-Parlamentet, Rådet, EU-medlemsstaterne og andre berørte EU-institutioner og internationale institutioner om at gennemføre disse tiltag.